

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 15.2.2010 YLEINEN OSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–4 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Vahinkoa kärsineen asiakkaan on vakuutusedustuslain mukaan vahingonkorvausta saadakseen osoitettava, että

- a) meklari on tahallisesti tai huolimattomuudellaan aiheuttanut vahingon.
- b) vahinko on syntynyt sen johdosta että, meklari on menetellyt vastoin toimeksiantosopimusta tai vakuutusedustuslakia.
- c) meklari on tahallisesti menetellyt vastoin toimeksiantosopimusta tai vakuutusedustuslakia. (1,5 p.)

b; Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 87–88 ; Vakuutusedustuslaki 40 §.

2. Vakuutuksenantajalla on oikeus irtisanoa kuluttajavakuutus

- a) milloin tahansa
- b) jos vakuutuksenottaja on rikkonut vakuutussopimuksen mukaisia velvollisuuksiaan
- c) vain laissa mainituissa tapauksissa. (1,5 p.)

c; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 186–189; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 284; Vakuutussopimuslaki, 3, 15–17, 39 §.

3. Kuluttajansuojalain 6 a luvun säännökset rahoituspalvelujen etämyynnistä

- a) eivät koske vakuutusten myyntiä ja vakuutus sopimuksen tekemistä puhelimitse silloin, kun asiakas itse soittaa vakuutusyhtiöön.
- b) koskevat vakuutusten myyntiä ja vakuutus sopimuksen tekemistä puhelimitse siitä riippumatta, kumpi on ollut aloitteentekijä.
- c) koskevat vakuutusten myyntiä ja vakuutus sopimusten tekemistä internetsivuilla, mutta eivät niiden puhelinmyyntiä. (1,5 p.)

b; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 222; Kuluttajansuojalain 6 a luvun 1 ja 4 §.

4. Vahingonkorvauslain mukaan

- a) työnantaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka työntekijä työssään tekemällään virheellä tai laiminlyönnillä aiheuttaa kolmannelle.
- b) työnantaja ei ole vastuussa työntekijän virheellään tai laiminlyönnillään kolmannelle aiheuttamasta vahingosta.
- c) työnantaja voi aina vaatia maksamansa vahingonkorvauksen täysimääräisesti takaisin työntekijältä. (1,5 p.)

a; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 257–258; Vahingonkorvauslain 3 luvun 1 § ja 4 luvun 1 ja 3 §.

5. Selvitä asiamiehen ja vakuutusmeklarin markkinoinnin ero vakuutusedustuslaissa. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 65; Laki vakuutuseduksesta 22 §.

6. Määrittele vakuutusedustus. Luettele lisäksi kolme tapausta, jolloin toimintaa ei vakuutusedustuksen määritelmästä poiketen pidetä vakuutusedustuksena. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 19–21; Laki vakuutuseduksesta 1 §.

7. Selvitä oikeushenkilön rekisteröinnin edellytykset haettaessa rekisteröintiä vakuutusmeklariksi vakuutusedustajarekisteriin. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 52–56; Laki vakuutuseduksesta 7 §; Vakuutusvalvontaviraston määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, s. 7–8.

8. Selvitä meklarin ja asiakkaan välisen toimeksiantosopimuksen vähimmäissisältö. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 71; Laki vakuutuseduksesta 23 § 2 mom.; Vakuutusvalvontaviraston määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, s. 10

9. Selvitä seikat, jotka tasapuolisesta analyysistä on käytävä ilmi. Selvitä lisäksi, milloin tasapuolinen analyysi on tehtävä ja annettava asiakkaalle. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 81–84; Laki vakuutuseduksesta 25 §; Vakuutusvalvontaviraston määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, s. 11.

10. Selvitä vakuutusedustajan vaitiolovelvollisuus: mitä tietoja vaitiolovelvollisuus koskee, keitä vaitiolovelvollisuus koskee, mitä vaitiolovelvollisuus tarkoittaa, mitkä ovat vaitiolovelvollisuuden rikkomisen seuraamukset. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 91–92; Laki vakuutuseduksesta 44 ja 45 §.

11. Millainen tiedonantovelvollisuus vakuutuksenottajalla ja vakuutetulla on ennen vakuutus sopimuksen solmimista? Millä tavoin tämän velvollisuuden laiminlyönti vaikuttaa vakuutuskorvaukseen? (4 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 131–133; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 272–274; Vakuutussopimuslaki 22–24 §.

12. Määrittele seuraavat käsitteet:

- a) vakuutuksenottaja
- b) edunsaaja
- c) rikastumiskielto
- d) vastuuvakuutus
- e) pelastamisvelvollisuus
- f) ART. (6 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 165–167, 174–175; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 71, 279, 472–473, 507–508; Vakuutussopimuslaki 2, 32, 47 §.

13. Selvitä, mitä ovat suojeluohjeet. Kenen niitä tulee noudattaa? Mitä niiden noudattamatta jättämisestä seuraa? (3 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 159–164; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 277–278; Vakuutussopimuslaki 15, 31, 34 §.

14. Selosta, mitkä ovat riskin vakuutuskelpoisuuden edellytykset. (3 p.)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 67–69.

15. Luettele ne kolme tapausta, jolloin vahinkoa kärsineellä on vastuuvakuutuksessa oikeus vaatia korvausta suoraan vakuutusyhtiöltä. Millä tavoin vahingon kärsinyt muissa tapauksissa voi saada korvauksen vahingonaiheuttajan vastuuvakuutuksesta? (3 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3. uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 192; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 473; Vakuutussopimuslaki 67 §.

16. Selvitä, mitä riskejä luotto- ja takausvakuutuksilla katetaan, kuka on vakuutuksenottajana tällaisissa vakuutuksissa ja mikä muodostaa vakuutustapahtuman. Mainitse myös esimerkkejä tällaisista vakuutuksista. (4 p.)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. 11. uudistettu painos. Finva 2009, s. 486–490.

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 16.2.2010 VAHINKOVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–4 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. AR-vakuutus

- a) korvaa ne vahingot, jotka on lueteltu vakuutusehdoissa
- b) korvaa ne vahingot, joita ei vakuutusehdoissa ole rajattu pois vakuutuksen korvauspiiristä
- c) on tarjolla vain yrityksille suunnatuissa tuotteissa. (1,5 p.)

b; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 111–112.

2. Vakuutusmaksun maksaminen

- a) on vakuutuksenottajan velvollisuus
- b) on vakuutetun velvollisuus
- c) on sen velvollisuus, joka hyötyy vakuutuksesta. (1,5 p.)

a; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 120.

3. Jos vakuutusyhtiö antaa vakuutuksen hakijalle vakuutuksesta virheellistä tietoa,

- a) sillä ei ole merkitystä, koska vakuutusyhtiön antamat tiedot ovat vain myynninedistämistä, mikä asiakkaankin pitää ymmärtää.
- b) sillä ei ole mitään merkitystä, jos oikeat tiedot ilmenevät vakuutusehdoista.
- c) vakuutus sitoo sellaisena, millaiseksi vakuutuksen hakija on sen vakuutusyhtiön kuvauksen ja muun mahdollisen tältä saamansa aineiston perusteella perustellusti käsittänyt. (1,5 p.)

c; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 58–61.

4. Samastaminen tarkoittaa sitä, että kolmannen henkilön teko tai laiminlyönti aiheuttaa samat seuraamukset kuin vakuutetun vastaava teko tai laiminlyönti. Vakuutettuun samastetaan henkilö, joka
- a) käyttää vakuutetun luvalla hänen autoaan
 - b) omistaa vakuutuksen kohteena olevan omaisuuden yhdessä vakuutetun kanssa
 - c) asuu vakuutetun kanssa yhteisessä taloudessa ja omistaa omaisuuden yhdessä vakuutetun kanssa. (1,5 p.)

a; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 408–411.

5. Selosta, mikä on ensivastuuvakuutus ja mihin se soveltuu. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 144–145.

6. Selosta, mitä ymmärretään moni- ja rinnakkaisvakuutuksella, ja kerro, miten ne poikkeavat toisistaan. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 146–147.

7. Selosta, millaisia vakuutuksen epäysperusteita vahinkovakuutusyrietykset voivat noudattaa asiakasvalinnassaan. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 49–52.

8. Keiden hyväksi omaisuusvakuutukset ovat voimassa ja millaisia siirtymäaikoja noudatetaan omaisuuden omistusoikeuden siirtymisen yhteydessä? (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 97–99, 175–176.

9. Määrittele seuraavat käsitteet

- a) Vakuutuslautakunta
- b) ehdollinen omavastuu
- c) jälleenhankinta-arvo
- d) vakuutusoikeus. (4 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 105, 126, 147; Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja. Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat. 11. uudistettu painos. Finva. Helsinki 2008, s. 161–162.

10. Selosta, mitä tarkoitetaan hyvällä vakuutustavalla. Esittele lisäksi ainakin 6 erilaista tilannetta, joissa hyvällä vakuutustavalla on merkitystä. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen. 2., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005, s. 20–23.

11. Selosta, mitkä ovat kolme keskeistä vastuuvakuutuksen ajallisen ulottuvuuden erilaista määrittelytapaa. Millaisiin seikkoihin täytyy kiinnittää huomiota siirryttäessä periaatteesta toiseen? (4 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus. 2., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2007, s. 94–100.

12. Selosta, millainen ehto koskee työn kohteena tai huolehdittavana olevaa omaisuutta yrityksen toiminnan vastuuvakuutuksessa. Anna myös esimerkkejä tämän ehdon tulkinnasta. (3 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus. 2., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2007, s. 126–131.

13. Ketkä ovat vakuuttamisvelvollisia lakisääteisessä ympäristövahinkovakuutuksessa? (3 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus. 2., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2007, s. 186–187.

14. Kansainvälisten hallintoelinten vastuuvakuutus (Directors and Officers Liability) on pääsääntöisesti tarkoitettu useissa maissa toimiville yrityksille. Mitä sillä ymmärretään ja miten se eroaa normaaleista vain Suomessa toimivien yritysten johdon vastuuvakuutuksista? (3 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus. 2., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2007, s. 167–169.

15. Keillä on oikeus työtapaturmakorvaukseen ja mihin se perustuu? (3 p.)

Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja. Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat. 11. uudistettu painos. Finva. Helsinki 2008, s. 25–40.

16. Selvitä mitä ymmärretään yksityistapaturmavakuutuksen mukaisella haittakorvauksella? (3 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 184–185.

17. Piirrä yritystoiminnan riskiympyrä riskilajeineen. (3 p.)

Marko Juvonen – Heikki Korhonen – Veli Matti Ojala – Tero Salonen – Heli Vuori: Yrityksen riskienhallinta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 44–46.

18. Selosta, mitkä ovat yrityksen riskienhallinnan neljä vaihetta. (3 p.)

Marko Juvonen – Heikki Korhonen – Veli Matti Ojala – Tero Salonen – Heli Vuori: Yrityksen riskienhallinta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 23–31.

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 16.2.2010 HENKIVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–8 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Mikä seuraavista eläkkeistä maksetaan asumiseen perustuvana?

- a) Kansaneläke
- b) Työeläke
- c) Yel-eläke
- d) Tel-eläke. (1,5 p.)

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 16–17.

2. Mikä seuraavista EI ole suomalaisen työeläkkeen ominaispiirre?

- a) Koskemattomuusperiaate
- b) Rahoitusvastuu on työnantajilla ja työntekijöillä
- c) Täysi rahastointi
- d) Indeksisidonnaisuus. (1,5 p.)

c; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 19–20.

3. Mikä seuraavista Tyel-vakuutusmaksuun liittyvistä väittämistä pitää paikkansa?

- a) Vakuutusmaksua peritään, kun työntekijän ikä on 23–68 vuotta.
 - b) Eläkelaitos vastaa työntekijälle syntyneestä eläkeoikeudesta, vaikka vakuutusmaksua ei saataisikaan perittyä työnantajalta.
 - c) Eläkelaitos tekee ns. hyvityssiirron (asiakashyvityksen) neljännesvuosittain tuloksensa perusteella.
 - d) Eläkesäätiöiden ja -kassojen maksutekniikka on sama kuin työeläkeyhtiöillä.
- (1,5 p.)

b; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 27–29.

4. Mikä seuraavista työnantajan vakuutukseen kertyneen eläkerahaston takaisinlainausta koskevista väittämistä pitää paikkaansa?

- a) Työntekijä voi poikkeustapauksissa lainata työnantajan eläkerahastosta.
- b) Takaisinlainan vakuutena toimii yleisimmin valtion takaus.
- c) Lainan korko muodostuu päivittäin noteerattavasta viitekorosta ja siihen lisättävästä vakuuden mukaan määräytyvästä marginaalista.
- d) Työnantaja voi poikkeustapauksissa lainata myös työntekijän maksuosuutta vastaavaa rahastoa. (1,5 p.)

c; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 62.

5. Työntekijän eläkeotteessa EI ole ilmoitettuna.

- a) Eläkkeeseen oikeuttavat työntekijän yksityisaloilla ansaitut ansiot
 - b) Työttömyyspäivärahojen kertymä mahdollisilta työttömyysjaksoilta
 - c) Tiedot eläkkeeseen oikeuttavasta opiskeluajasta
 - d) Tiedot ajasta, jolta on saanut valtion maksamaa tukea alle 3-vuotiaan lapsen hoidosta.
- (1,5 p.)

b; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 51.

6. Mikä seuraavista väitteistä EI pidä paikkaansa?

- a) Vanhuuseläkkeelle voi työnantajan suostumuksella jäädä joustavasti 63–68-vuotiaana.
- b) Varhennetulle vanhuuseläkkeelle voi jäädä 62 vuotta täytettyään.
- c) Varhennetulla vanhuuseläkkeellä ollessa voi olla myös työssä, jolloin uutta eläkettä karttuu 1,5 % vuodessa.
- d) Jos eläkkeelle jää 68-vuoden iän täyttämistä seuraavaa kuukautta myöhemmin, lasketaan eläkkeeseen lykkäyskorotus. (1,5 p.)

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 109.

7. Yel-vakuutuksen alkaessa vahvistetaan vuosittainen työtulo, joka vastaa yrittäjän työpanosta yrittäjätoiminnassa. Mikä seuraavista työtulon määrittelyä koskevista väittämistä pitää paikkansa?

- a) Yrityksen kirjanpidollinen tulos vaikuttaa oleellisesti työtulon määrän laskemiseen.
- b) Yrittäjän työtulo on sama kuin yrityksen tulos.
- c) Työtulon laskemisessa ei tehdä yksilöllisiä poikkeuksia yrittäjäkohtaisesti.
- d) Yel:n mukaan on pyrittävä vakiintuneen työtulon tason määrittelyyn. (1,5 p.)

d; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 69–70.

8. Mikä seuraavista sopimustyönantajaa koskevista väittämistä EI pidä paikkaansa?

- a) Sopimustyönantajan vakuutusmaksu peritään ennakkomaksuna, jonka riittävyys tarkistetaan vuosilaskennassa seuraavana vuonna.
- b) Maksettuja ennakkoeria ei korkouteta vuosilaskennassa työnantajan hyväksi.
- c) Ellei työnantaja toimita ansiotietoja, ne arvioidaan eläkevakuutusyhtiössä.
- d) Kuukausi-ilmoittajan ei tarvitse toimittaa eläkevakuutusyhtiölle erillistä vuosilmoitusta. (1,5 p.)

b; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 61–62.

9. Pitääkö seuraava väite paikkansa?

Jos vaimo omistaa 99 % ja aviomies 1 % yrityksestä A ja mainittu yritys A puolestaan omistaa 80 % yrityksestä B ja aviomies on johtavassa asemassa yrityksessä B, on aviomies vakuutettava Yel:n mukaan. (2 p.)

kyllä; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 66.

10. Selosta, mitä tarkoitetaan eläketurvan nk. pilarijaolla. (3 p.)

Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 16.

11. Selosta, ketkä vakuutetaan TyEL:n mukaan. (3 p.)

Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 45–46.

12. Luettele vähintään kolme Tyel-vakuutusmaksun osaa. (2 p.)

Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006, s. 58.

13. Selosta, mistä liikennevakuutuskorvausta eri tilanteissa haetaan? (3 p.)

Paula Hämäläinen (toim.): Toimeentuloturva. Finva. Helsinki 2009, s. 112.

14. Selosta, mikä on nk. haittaraha ja miten se määritellään? (3 p.)

Paula Hämäläinen (toim.): Toimeentuloturva. Finva. Helsinki 2009, s. 94–95.

15. Selosta, millaisia henkilöriskejä yrityksellä voi olla ja miten nämä riskit voi vakuuttaa. (3 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 59–61.

16. Selosta, millaisia ovat sijoitussidonnaiset vakuutukset. Mitä etuja ja haittoja niihin liittyy asiakkaan kannalta? (4 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 106–117.

17. Matti on tänä vuonna ottanut aviopuolisolleen Leenalle yksilöllisen, vapaaehtoisen eläkekuutuksen ja maksanut sen vakuutusmaksun 6.000 euroa. Selosta, miten vakuutusmaksu voidaan vähentää verotuksessa,

- a) jos sekä Leenalla että Matilla on ansiotuloja kummallakin 85.000 euroa
- b) jos kummallakaan ei ole ansiotuloja, mutta Leenalla on pääomatuloja 4.000 euroa ja Matilla 100.000 euroa. (4 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 351–353.

18. Kerro, mitä vakuutuksen takaisinostamisella tarkoitetaan ja missä tapauksissa se on yleensä mahdollista toisaalta yritysten ottamissa eläkevakuutuksissa ja toisaalta yksityishenkilöiden ottamissa eläkevakuutuksissa. (4 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 133–134.

19. Selvitä vakuutuksenottajan oikeutta saada maksulaiminlyönnin johdosta irtisanottu henkilövakuutus uudelleen voimaan. (3 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 293; Vakuutusopimuslaki 43 §.

20. Mitä tarkoitetaan rahanpesulla? Mainitse ainakin neljä eri tilannetta, jossa voi olla aihetta epäillä rahanpesua. Miten vakuutusmeklarin tulee toimia epäillessään rahanpesua? (4 p.)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 5., uudistettu painos. Finva. Helsinki 2009, s. 430–434.